

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. IV. Resolutio quæstionis circa specierum Angelicarum productionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

Deo immediatè infundantur species, an dimanent ab essentiâ.

SECTIO QUARTA.

Resolutio questionis circa specierum Angelicarum productionem.

I. **H**Æc, inquam, est communis hac de re sententia. Mihi tamen nulla videtur repugnantia, etiam naturalis, quo minus objecta, non spiritalia solum, sed etiam materialia, ad productionem speciei in Angelis partialiter concurrant cum potentia. Prima pars, quoad objecta scilicet spiritalia probatur; cum enim sint ejusdem ordinis cum speciebus intelligibilibus, nulla apparet ratio, cur quis non æque illis concedat virtutem producendi speciem sui spiritualem, ac rebus materialibus producendi materialem. Confirmatur, hoc namque modo cognitio harum rerum perfectiùs fortitur rationem imaginis, cum saltem mediatè producatur ab objecto, dum producit ab illo, quod immediatè ab objecto procedit, & non solum tanquam ab aliquo quod loco tantum objecti ab alio substituitur. Confirmatur secundo: nam Suarez hic lib. 2. cap. 4. num. 21. (aitque esse communem scholasticorum sententiam) affirmat species ipsas, habitus, ubi-cationem Angeli, motum, & id genus alia per se immediatè concurrere ad cognitionem sui, & illam producere, ergo non est cur etiam Angeli, & res alia spiritalia producere nequeant, saltem partialiter, speciem sui.

II. Secunda etiam pars, quod scilicet objecta materialia partialiter concurrere possint cum potentia ad productionem specierum, Probatur: duplex siquidem in specie relucet ratio; est quippe concursus objecti, & passio, seu proprietas potentia naturaliter debita: ergo si nullum sit inconueniens, debet & intellectus seu substantia animæ & Angeli producere suas passiones, sicut res alia producunt suas, & objectum similiter producere debet speciem, ac perfectissimo, quo potest modo, ad cognitionem sui concurrere.

III. Dices; hoc quidem habere congruitatem, ubi fieri potest, objectum autem materiale, materiale cum sit, non potest speciem intelligibilem, rem scilicet usquequaque spiritualem producere. Contrà, nam juxta communissimam sententiam, actus phantasmatis concurrat simul cum intellectu ad producendam speciem intelligibilem: tribuendo ergo singula singulis, intellectus vendicat sibi partem in productione speciei Angelicæ, utpote passionis suæ; objectum etiam in quantum est illius substitutum idem postulat, per speciem siquidem concurrat ad cognitionem, seu representationem sui: quare illum quem possumus concurrere ad cognitionem in speciem concedere debemus; aliquem autem possumus; licet enim res materialis per se solam & adæquatè nequeat producere aliquid spirituale, simul tamen cum alio principio spiritali non est cur id præstare non possit: sicut enim species non vitalis potest partialiter concurrere ad actum vitalem, ita & res materialis ad spirituale: quod de facto affirmant multi, ut vidimus de phantasmate.

IV. Dices secundo: Objectum & potentia sunt duo principia diversa, nec unum supplere potest concursum alterius; sæpe autem objectum materiale est res imperfectissima, nec sufficiens ad spe-

ciem producendam, ergo non potest productio speciei tribui objecto materiali, sic namque potentia deberet illius defectum in his casibus supplere. Resp. ad productionem speciei, non requiri ut objectum concurrat ut causa adæquata, præsertim ubi potentia respicit speciem ut proprietatem suam, tunc enim etiam potentia peculiari titulo petit ad illius productionem concurrere, ut diximus. Sic etiam species concurrunt ad cognitionem, multò se perfectiorem, ut objecta materialia imperfectissima ad cognitionem suam vitalem, & species naturales juxta P. Suarez ad cognitionem supernaturalem. Deinde, communis sententia præcipuum concursum in productione specierum assignat potentia; hoc enim docent philosophi, dum cum Aristotele & S. Thoma dividunt intellectum in agentem, cujus munus est abstrahere species à phantasmatibus, & in possibilem. Sufficit ergo quod objectum quocumque modo ad speciei productionem concurrat. Quod si quis contendat objecti concursum debere in his casibus ab aliquo suppleri, dici poterit, non id fieri à potentia, sed à Deo: per quod etiam satisfit primo argumento, supra pro contraria sententia allato.

Dices tertio: Frustra poneretur hujusmodi virtus in his objectis, utpote quæ nunquam possit reduci ad actum; non enim possunt objecta hæc producere speciem sui, nisi sint intimè cum potentia penetrata, tunc autem frustra producerent speciem, cum per se immediatè concurrere possint ad cognitionem sui. Resp. possint necne concurrere immediatè ad cognitionem sui, videbimus secl. sequente: Nunc dico, etiam si possint non tamen frustra tunc illa producere speciem sui, quæ postea sit principium permanens cognitionis ejusdem objecti, quando abest.

Dices quarto: Objecta hæc materialia non movent immediatè intellectum humanum, nec alio modo species in eo producant, nisi mediatè, prius scilicet movendo sensum, ergo nec possunt immediatè movere intellectum Angelicum, nec species in eo producere. Sed contra: nam neque Angelus intimè præfens animæ in viâ, corpori unitæ, producit in eâ speciem aut cognitionem sui; imò nec anima scipsum intuitivè cognoscit, nec habet speciem claram sui, ob rationes sectione septimâ afferendas, nullum ergo hinc ducitur argumentum ad intellectum Angeli, vel animæ separatæ.

Idem est de phantasiâ, præterquam quod non possunt objecta materialia immediatè applicari phantasiæ. Deinde est quædam subordinatio naturalis inter sensus externos & phantasiam, quæ non reperitur in intellectu Angeli, qui per se, & immediatè objecta quævis percipit independentè ab omni alio. Et per hæc patet ad argumenta contrariæ sententiæ.

SECTIO QUINTA.

Quomodo unus Angelus cognoscat alium.

QUÆSTIO est, utrum unus Angelus intimè præfens alteri, illius cognitionem in se producat per ejus substantiam, an per speciem. Suarez lib. 2. cap. 5. num. 2. licet probabilem putet sententiam asserentem posse unum Angelum, alium cognoscere per essentiam cogniti modo

I. Objecta, etiam materialia, possunt ad specierum in Angelis productionem partialiter concurrere.

De rebus spiritalibus minor est difficultas cum sint speciebus in essentia proportionata.

II. Ostenditur posse objecta materialia ad speciem sui producendam in Angelis concurrere.

III. Non repugnat, objectum materiale ad speciem spiritalis productionem concurrere.

Species ab intellectu produci debet, & ab objecto.

productio nem speciei.

Objectum concurrere potest ad cognitionem multò se perfectiorem.

V. Non sufficit in his objectis, ut possint virtus producendi speciem sui.

VI. Differentia inter animam in viâ, & Angelum, circa productionem specierum.

VII. Nullum à phantasiâ ad intellectum Angelicum ducitur argumentum.

I. Status præfens contrarius.